

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1163 22 tháng 10 năm 2017

Thơ ngỏ

Đạt Pháp

*Đạt pháp chơn hành qui nhứt bốn
Bình tâm xây dựng triển chơn hồn
Quý thương Trời Phật hành chung pháp
Khai triển chơn hồn chẳng ác ôn*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Lúc này Bé giảng đạo nhiều và phóng diễn viết thơ nhiều hơn xưa là sao?
- 2) Làm cách nào để giữ và nhớ tâm?
- 3) Làm thế nào để sửa tánh?
- 4) Người buôn gánh bán bưng ở xứ chậm tiến có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không?
- 5) Tại sao tâm tư cứ buồn buồn mãi?
- 6) Muốn khai triển tâm từ bi thì phải làm sao?
- 7) Có người chê Vô vi sao còn động quá vậy?

1) 03-12-91

Hỏi: Lúc này Bé giảng đạo nhiều và phóng diễn viết thơ nhiều hơn xưa là sao?

Đáp: Thưa Bé có một mình phát nguyện giúp đời, thì Bé cần phải tu nhiều, hòa hợp với điển quang thanh nhẹ và chia sẻ cho bạn đạo đồng hành bốn phương, có cơ hội tự thức khả năng tu học của mọi hành giả tại mặt đất, nhiên hậu tiếp tay đóng góp cho người kế tiếp. Người hành được và đi được, phải thật sự hy sinh cho người kế tiếp. Quả địa cầu tròn, óc của con người cũng tròn, chiều hướng lực học phải được khai thông tự thức duyên đẹp, mỗi tình cao thượng, thăng hoa không ngừng nghỉ, so với Trời Phật thì Bé chẳng đi đến đâu cả, chỉ biết tu tiến là duy nhất mà thôi.

Kệ:

*Thương yêu tạo cảnh đứng ngồi yên
Giải toả tâm linh giải nổi phiền
Trí tuệ thăng hoa hành triển phước
Công phu tinh tấn tiến thương xuyên*

2) 04-12-91

Hỏi: Làm cách nào để giữ và nhớ tâm?

Đáp: Thưa niệm Phật thường xuyên để giữ và nhớ tâm, mở trí.

3) Hỏi: Làm thế nào để sửa tánh?

Đáp: Thưa thiên nhiều thì sẽ sửa được tánh nhiều, bớt động loạn và nghiêm chỉnh tu học hơn, mỗi tập quán đều được đổi chiều tiến hoá và khai tiến trong chu trình thực chất, linh cảm gia tăng, khó khăn sẽ không còn nữa, hồn vía phân minh, hành trình sáng lạng. Người không thực hành thiên, thì không bao giờ đạt được nguyên lý vô sanh và minh cảm Như Lai tánh.

Kệ:

*Kỳ công khai mở trí tâm thanh
Thức giác bình tâm chỉ thực hành
Lý thuyết tràn đầy không chuyển thức
Hành thiên thanh tịnh tiến càng nhanh*

4) 05-12-91

Hỏi: Người buôn gánh bán bưng ở xứ chậm tiến có thể tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không?

Đáp: Thưa người lao động, buôn bán kiếm tiền đủ ăn qua ngày, lại càng dễ tu, hằng ngày kiếm đồng tiền khó khăn, lại càng thấy rõ khả năng của chính mình, sức nhẹn nhục có sẵn, nhận việc làm hằng ngày, có chút ít lợi lộc nuôi thân, là cuộc an vui sẽ đến với tâm thân, biết tưởng đến Trời Phật, lại càng thấy rõ vị trí của chính mình, đang học bài đối đãi giữa nhơn sinh và thành thật tùy theo khả năng sẵn có của chính mình, hoà hợp với tự nhiên hiền hơn. Như chị bán rau cải hằng ngày, đang học nguyên lý hoá sanh, tự hiểu cọng rau do đâu mà có, nguyên lý ngon dòn do đâu mà ra, khoe màu xanh tươi, khuyến khích nhơn sinh dùng nó, để hỗ trợ cho sự tiến hóa, hạnh hy sinh của cọng rau lúc nào cũng cao quý cả.

Kệ:

*Hy sinh tiến hóa ở ngoài đồng
Hỗ trợ muôn dân đóng góp công
Sanh hoá hoá sanh tùy nhịp tiến
Cọng rau nhỏ bé vẫn gieo trồng*

5) Hỏi: Tại sao tâm tư cứ buồn buồn mãi?

Đáp: Thưa tại vì điện năng tham dâm của khối óc hướng ngoại, muốn mà không thành, tạo ra uất khí buồn bực, cũng chưa rõ nguyên năng sẵn có của chính mình, có sẵn từ bi khai triển đến vô cùng mà không hay.

6) Hỏi: Muốn khai triển tâm từ bi thì phải làm sao?

Đáp: Thưa phải tập tành bố thí giúp đỡ mọi người đối ngoại, đối nội thì phải thực tập tha thứ và thương yêu, từ việc nhỏ cho đến việc lớn, vui cười với mọi giới, nhịn nhục khai thác mọi việc trong nội khoa tâm lý, hướng về không, để có cơ hội tự hoà giải, nhìn lại xác mình, từ trong có sẽ trở về không, gom gọn chơn tâm là chánh, trung dung thăng hoa tiến hóa, chẳng có phải bị mất và còn nữa, an nhiên tự tại, ổn định trong giây phút tham thiền nhập định. Phật không mê không chấp, đức từ bi ban chiếu khắp nơi nơi.

Kệ:

*Tâm linh khai triển rõ ý Trời
Khai thác vui say chuyển sáng ngời
Thực hiện từ bi tâm tự thức
Khai minh tâm đạo sống nơi nơi*

7) 06-12-91

Hỏi: Có người chê Vô Vi sao còn động quá vậy?

Đáp: Thưa Vô Vi không bao giờ động, chính người phê bình đang bị động, chứ Vô Vi đang tiến hoá theo trình độ sẵn có, chẳng có gì phải động cả. Vốn của nó trong không cũng chẳng không, luôn luôn ý thức vô sanh là chánh gốc, cõi đời là tạm, cũng là một cơ hội để được thức tâm, sự vận hành nội tạng của chính nó, lúc nào cũng nhịp nhàng tiến theo chấn động của vũ trụ, định luật sanh trụ hoại diệt rõ ràng, sự sống của thể xác đang gắn liền với luật Nhơn quả, để sửa tâm và tự tiến, không có mảy may nào sai chạy được. Hiểu được luật Trời thì chỉ có tịnh chứ không bao giờ động, minh tâm kiên tánh đảnh rành rõ rệt. Thiên cơ đang chuyển động, càng ngày lại càng minh cảm hơn, biết nguyên lý tu học, thì kẻ hung cũng hoá hiền, tức là dẹp bỏ sự mê chấp để tiến thân, không còn ngòi núi này trông núi nọ nữa, chỉ nhìn thẳng vào ý thức và hành động của chính mình mà hành giải quán thông, tâm thức phát quang an nhiên tự tại.

Kệ:

*Tu thiền một kiếp được an nhiên
Sửa tánh tu tâm trở lại hiền
Phật pháp tâm hành thân đạt phước
Thực hành chơn pháp thức triền miên*

NHẮC NHỞ

Tu hành đã giảng nhiều năm
Ước mong các bạn thực hành mới nên
Bên trên có sẵn đạo nền
Sao không thiền giác tiến lên hợp hòa
Linh hồn căn bản ở xa
Tự hòa tự tiến mới là hồn khôn
Cơ đàn cho thấy sanh tồn
Điển thanh giảng xuống, chơn hồn đi lên
Học lên học xuống tạo nền
Thân tâm an lạc giữ bền bỉ tu
Không nên mê tín âm u
Hành cho sáng suốt thân tù quang khai
Rõ trời rõ đất thiên tài
Sửa sai tự tiến, tiến hoài không ngưng
Chớ nên động loạn lòng khùng
Đời không thông cảm nửa lòng hư không
Sống trong định luật hóa công
Bài nào cũng học cũng tòng khai minh
(Hò ơ) Đạo đời sắp sẵn duyên tình
Công phu tu luyện khai minh chơn hồn
Điển thanh hóa giải ôn tồn
Giúp hồn tiến hóa lập còn điển thanh
Hiếu kỳ học hỏi không thành
Nay thay mai đổi cứ giành, được chi?
Đường nào cũng tiến cũng ghi
Trăm đường chỉ một, tiến thì mới an
Dụm ba nhóm bảy hợp bàn

Chung quy cũng phải pháp tràng chánh tâm
Điển thanh mới khỏi sai lầm
Quy y chơn pháp tự tâm tự đi
Thầy ta sáng suốt phân ghi
Bên trên chuyển hoá hợp thì giải minh
Tại sao lý luận như tình
Gây thêm đau khổ chận mình tiến lên
Dù cho ma quỷ tạo nền
Ta không thay đổi vẫn bền cảm giao
Thầy ta phân giải bộ đầu
Khai thông chơn pháp nhiệm màu khai minh
Cha Trời Mẹ đất duyên tình
Giúp hồn tiến hóa anh minh rõ ràng
Tình thương chuyển hóa ngập tràn
Mẫu là điển giới tạo màn ám no
(Hò ơ) Hồng ân chuyển hóa điển kho
Giúp hồn thức giác... (hò ơ),
Giúp hồn thức giác tự dò tự đi
Ngày nay xa cách tôi thì
Ban thương, ban nhớ bạn vì lý chơn
Thương yêu đạo đức không sờn
Tu hành tự đạt quy hườn hư-không
Điển ta chuyển hóa một vòng
Hòa đồng hợp nhất tự tòng mà đi
Lắm khi cũng khóc cũng vì
Nhớ thương ông Tám.... (hò ơ),
Nhớ thương ông Tám thực thi khổ hành./.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Nhân Sinh Quan và Vô-Vi Quan

Giảng tại Thiền đường Saint Andre, Montreal.

Chủ trì về cái gương do sự phát tâm của anh chị và kỳ thật trong sự thành tâm muốn cứu độ chúng sinh trong cái lúc đau khổ thì Bề Trên đã chứng giám thì chúng ta không phải rằng nó đổi cái nhà, mà đổi người nhưng mà cần là chúng tâm. Cho nên chúng ta tu về Vô Vi, không có hình thức gì ở bên ngoài bằng cái tâm, nên cái tâm thành thật còn muốn cứu độ chúng sinh, muốn đóng góp một chuyện gì hữu ích cho nhân quần mà hạng nhất là giữa người Việt Nam và người Việt Nam. Cái tâm của anh chị rất quý báu, cho nên Bề Trên đã chứng giám và cái sự tiếp tục liên tục chúng ta làm, bởi vì chúng ta không phải rằng như người thế gian nữa, cái tâm của người Vô Vi không phải là so đo và tính công hay là phân lượng ngày giờ, không có cái đó nữa, khi ta phát tâm là ta đi tới !

Cho nên việc làm luôn luôn chúng ta phải giữ lấy và tiến triển thì Bề Trên cũng không có cái gì thay đổi, nói là chúng người này, bỏ người kia. Không ! Do sự phát tâm của bạn nào cũng được. Một bạn rồi cũng qui chung cho tất cả những bạn sẽ phát tâm tiếp tục, đó, nó cũng chỉ có một mối mà thôi, nó không phải là phân biệt như thế gian nhưng mà đó là do sự phát tâm của anh chị và ở Bên Trên đã chứng giám và hằng tưởng niệm Bề Trên cứu độ cho tất cả mọi người tiến bộ. Rồi đây các bạn sẽ noi cái gương đó, rồi sẽ phát tâm, rồi cũng đồng được chứng giám như anh chị, cái điều đó rất quý. Cho nên ngày hôm nay, cái Thiền Đường này nó không phải là nội căn nhà này là quan trọng, nhưng mà cái tâm quan trọng, thì từ hồi nào tới giờ chứng giám thì mình cứ việc tiếp tục làm điều đó, để cho nó hoàn thành cái nhiệm vụ trong cuộc hành hương của anh chị và dẫn tiến những bạn đạo tiếp tục ở sau này.

Bữa nay xin trao cái chìa khóa đó để anh chị giữ và tiếp tục và chúng ta cũng đi trong một ý chí vì chúng ta bất vụ lợi. Bất vụ lợi cũng phải vỗ tay để hoan nghênh cho anh chị tiếp tục một cái chỗ mới thay vì chỗ cũ, nó nói rộng hơn.!

Ngày hôm nay, cái nơi mới thì cũng là cái tâm cũ đi tới chỗ mới, chứ không phải là cái tâm mới mà đi tới chỗ mới. Chúng ta giữ cái tâm cũ đi tới chỗ mới và cuộc hành trình của chúng ta phải thực hiện cho kỳ được.

Chúng ta có một cơ hội ơn trên ban cho chúng ta được nói rộng hơn và được dễ dãi hơn hay là sau này được độ cho nhiều người có thể tiến gần chơn lý để tìm hiểu càng ngày càng sáng suốt hơn, rồi đóng góp với chúng ta trong cái cuộc sống chung sống tại thế gian và chúng ta sẽ rõ cái Nhân sinh quan và Vô Vi quan hơn.

Nhân sinh quan của chúng ta là nói rằng: "Tôi không cần tu, tôi chỉ có sự sáng suốt của tôi là tôi đủ sống, và tôi thấy tôi hòa với mọi người là tôi sống." Nhưng mà Vô Vi Quan nó khác. Nhân sinh quan: tự nhiên nó cũng sống, con trùng cũng sống, con kiến cũng sống để cho nó tiến hóa theo chu trình, trình độ của chính nó. Còn Vô Vi Quan nó khác, vô vi quan là chúng ta phải gây dựng một cái vốn căn bản, là tập trung phần thanh điển của chúng ta, càng ngày càng nhẹ, thì sự quan kiên và hiểu biết của các bạn nó càng ngày càng khác, và tiến bộ một cách lạ lùng, không phải là bạn học, mà buộc bạn. Không! do chính tâm của bạn phát và phát triển lên rồi bạn mới thấy cái Vô Vi quan của bạn nó khác, nó khác hơn cái nhân sinh quan của những người phàm. Người phàm sống trong lạc quan, mình thấy người đó thoải mái thật, nhưng mà họ không biết cái bên giác của họ ở chỗ nào.

Cho nên chúng ta đi vô cái Vô Vi Quan thì chúng ta sớm thức giấc hơn, và chúng ta thấy rõ: tôi đã sửa được bản tánh, và tôi đã rõ cái tánh chất xấu xa của tôi sớm hơn, và ăn năn sớm hơn, thì tôi thấy cái mức tiến hóa của tôi chắc chắn bảo đảm hơn trước kia. Nếu tôi để tiếp tục theo về Nhân Sinh Quan thì tôi cứ đi lần lượt theo trật tự của sự chậm trễ. Vì sao có thể nói chậm trễ? Vì thể xác của chúng tôi đâu có thể triển hạn mà để chờ đợi sự thành công? Cho nên chúng ta sống đây là, tất cả những người ngồi đây là người trí hết, có trí hết; học, biết, bây giờ phải làm sao đây? Chúng ta mới tu, chúng ta vội tu, là trở về với chính mình, trở về với căn bản đang điều khiển sự chậm tiến của cái thể xác này, để đạt tới kỳ được minh tâm kiến tánh, thấy rõ chúng ta hơn, thì lúc đó chúng ta mới ổn định, chấp nhận, học hỏi, nhẫn, rồi thực hiện từ bi, rồi đi tới dũng, đạt tới sự sáng suốt vô cùng.

Cho nên mỗi mỗi trong cái cuộc tu của các bạn, nó có những sự thay đổi trong nội tâm của các bạn, thối mất, vì từ hạ trung thượng tam giới nó phải thay đổi, chắc chắn là phải thay đổi. Bởi vì cái chiều hướng khi các bạn xuống thì nó bành trướng ra, lan rộng ra, la đà ta bà tại thế, để học hỏi. Nhưng mà bây giờ tu về Vô Vi Quan thì nó thu hẹp và thẳng hoa, thẳng tiến, tập trung lên sự sáng suốt, chỉ có một điểm một thôi, là đi đến nơi, nhỏ nhất cũng mình và lớn nhất cũng mình, đi tới vô cùng vô tận. Đó, cho nên chúng ta hành là hành về cái điểm Mô Ni Châu sáng suốt đó, mà từ từ các bạn sẽ đạt tới, vì cái nghiệp quả và cái phần thí thức của các bạn, nó đưa các bạn xuống chiều sâu để tìm hiểu, và muốn soi lung cả quả địa cầu để tìm hiểu tất cả những gì các bạn chưa hiểu. Vì đó nó cũng gây sự chậm trễ.

Rồi bây giờ các bạn tu về Vô Vi, Vô Vi Quan thì các bạn phải dùng thanh điện để chiếu rọi và soi thủng những tầng điện quang ở bên trên, thì lúc đó các bạn mới được thanh nhẹ, tiến lên trên tầng cao hơn. Cho nên mỗi khi những bạn mà đã có công tu rồi, trong lúc mình ngồi thiền, mình thấy trong một giây phút nào đó, một cái giây phút thiêng liêng, một cái tích tắc nào đó, nó làm cho tôi cảm khoái, sung sướng vô cùng, nhẹ nhàng vô cùng, và chính bạn đã soi thủng những tầng số đó rồi. Rồi tiếp tục đi nữa, rồi các bạn sẽ giữ lấy cái phần sáng suốt đó, nó mới chuyển tiếp đi lên các tầng khác. Lúc đó nó đi tới Hư Không Đại Định, thì sự sáng suốt đó nó phải hồi quang phản chiếu, là do sự dầy công của các bạn xuất phát đi lên trên, rồi nó mới dội trở lộn lại, nó mới dùm, nó mới hiểu cái nhân sinh quan chậm trễ của chính nó. Nó đã theo dõi từ bao nhiêu năm, nhưng mà không có kết quả, mà từ ngày nó thâm ngán thì giờ để bước về Vô Vi quan, nó lại thấy có một phần tiến triển của nội tâm, và nó thấy nó sống vững hơn, nó trở về với thực chất vô sanh vô tử của nó. Thì nó mới thấy rõ chân lý. Thì lúc đó trở lại Nhân Sinh quan thì các bạn không còn động nữa. Sống chung đụng với mọi người, mọi nơi mọi giới, trong trước các bạn cũng giữ lấy cái thanh, và trong thanh các bạn lại càng thanh hơn nữa, thì lúc đó Thượng đế sẽ gọi các bạn đi khắp các nơi trong Càn Khôn Vũ Trụ. Tùy hoàn cảnh, tùy tâm thức, tùy sự tiến giải mà các bạn cứu độ, chứ không phải còn học hỏi nữa.

Cho nên nhiều người nói: "tại sao tôi tu để tôi tránh luân hồi, mà ông chỉ tôi về cái đường lối này thì tôi phải luân hồi lại thế gian sao?" Không! Khi chúng ta tu, chúng ta phải có sự phát nguyện, có một đại nguyện. Khi các bạn thành công trong nội tâm các bạn thì các bạn muốn gì? Muốn cứu độ người khác, muốn ảnh hưởng người khác, muốn trao chìa khóa này cho người khác, muốn mở chìa khóa cho họ thấy rằng cái chìa khóa này có thể mở một cái thiên đường ngay trong nội tâm các bạn, lúc đó các bạn mới kêu rằng: "Tịnh xá nơi tâm bớ bạn hiền"; lúc đó các bạn mới trao cái chìa khóa cho họ. Cũng như hiện tại tôi bây giờ, tôi đã đi đến thanh tịnh, rồi hàng tuần tôi nói gì với các bạn đây? Tôi đang trao cái chìa khóa, để cho các bạn mở cái tịnh xá nội tâm của bạn, và để đón mừng những sự sáng suốt mà chính phần hồn của các bạn đã từng ao ước và muốn đạt tới cái chỗ vô cùng tận của chính bạn. (còn tiếp)

THÔNG BÁO CỦA HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ MIỀN NAM CALIFORNIA.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California trân trọng thông báo đến quý bạn đạo Lễ Tưởng Niệm 50 Năm Liễu Đạo Của Đức Tổ Sư sẽ được tổ chức vào ngày Chủ Nhật 19/11/2017 tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi (theo yêu cầu của đa số bạn đạo).

Kính mong sự tham dự đông đủ của quý bạn đạo để tưởng nhớ và tri ân ơn Đức Tổ Sư. Quý bạn đạo đến tham dự buổi Lễ Tưởng Niệm 50 Năm Liễu Đạo Của Đức Tổ Sư xin vui lòng mặc y phục trắng trang nghiêm và tề chỉnh cho buổi lễ thêm phần long trọng.

Ngoài ra Hội có tổ chức khóa Tịnh Khẩu Niệm Phật tại Thiền Viện Vĩ Kiên từ ngày 15/11/2017 đến 18/11/2017. Sau khi mãn khóa Tịnh Khẩu Niệm Phật vào ngày 18/11/2017 sẽ có xe của Hội chở bạn đạo xuống Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi để tham dự Lễ Tưởng Niệm 50 Năm Liễu Đạo Của Đức Tổ Sư.

Mọi liên lạc xin gọi về:

Kim Anh Nguyễn: [714-580-5388](tel:714-580-5388)

Bảo Khanh Châu: [714-489-7767](tel:714-489-7767)

Ban Chấp Hành chân thành cảm ơn.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California.
Hội Trưởng Võ Thanh Chí.

KSC Moree Úc Châu Thông Báo 02

THÔNG BÁO SỐ 2

Khóa sống chung tại Suối Nước Nóng Moree, Úc Châu từ ngày Thứ Bảy 24 tháng 03 năm 2018 đến ngày Thứ Bảy 31 tháng 03 năm 2018 -Ra về (7 đêm).

Địa điểm : Gwydir Motel & Carapark, Thermal Pools ,

Vùng Suối Nước Nóng Moree, NSW, Úc Châu. Địa chỉ: Góc đường Newell Highway và đường Amaroo Drive, Moree NSW 2400.

Thiền Đường Duyên Lành tại Melbourne Úc Châu xin trân trọng thông báo:

Liên lạc ghi danh (bổ túc) :

Bạn đạo tại Á Châu (Việt Nam)

Chị Trần Thị Ngọc Thủy

Tel. 09 1926 0151

Email: truongchungthuy@gmail.com

Bạn đạo tại Việt Nam xin lưu ý: Để giúp cho BTC làm việc hữu hiệu hơn, xin quý bạn liên lạc với chị Thủy để làm danh sách xin giấy mời, và **thời hạn chót xin giấy mời là ngày 15 tháng 11 năm 2017. BTC sẽ không thể cung cấp giấy mời cho bạn đạo ghi danh trễ sau thời hạn trên.**

ĐỜI ĐẠO SONG TU

Đời không đạo, là đời hoại nát
Đạo không đời, đạo giác ngộ ai
Đạo đời song bước cả hai
Như xe đôi bánh, tạo ngay quân bình
Đời không đạo, nên sinh dục tính
Thập tam ma, căn bệnh khó trừ
Đã chìm trong khổ tưởng như
Sống trong lạc cảnh, an cư niết bàn
Đời có đạo, hoàn toàn trái lại
Chẳng tranh đua, không hại một ai
Thất tình lục dục tiền tài
Không còn không chế, dẫn sai lạc đường
Đời là thế, vô thường luật định
Có rồi không, hãy tỉnh đi thôi
Mau mau thức giấc để rồi
Tìm đường tu sửa, vun bồi tâm linh
Hành thiền để, tự mình tìm hiểu
Cảnh huyền vi, yếu yếu minh minh
Trong không mà có mới linh
Chỉ người hành đạo, tự mình hiểu thôi
Tu vô vi, vun bồi trí ý
Cứ dừng hành, đừng lý luận suông
Tánh hư, tật xấu, bỏ buông
Lưu thanh khứ trước, nhớ luôn thực hành
Ba pháp chánh chỉ dành cho bạn đạo
Thiền vô vi, để tháo nghiệp trần
Soi hồn, thường chuyên định thân
Để hồn thanh tịnh, xác thân nhẹ nhàng
Dụng tâm pháp, chỉ toàn niệm phật
Đại trí ta, mới thật sáng ra
Tâm thân, hai pháp sẽ là
Song tu đời đạo, tạo ta quân bình
Thiền vô vi, tự mình tu sửa
Hít khí thiên, gột rửa trước trần
Tu cho thân được ngoại thân
Là ta tự độ, tâm thân ta rồi
Đã vay pháp, đến hồi trả pháp
Khyên người tu, để đáp ơn Thầy
Dây công tu, sẽ có ngày
Duyên may tái ngộ, cạnh Thầy bên Cha
Kính bái
Lê Thị Nhạn
Cali ngày 13 tháng 7 năm 2017

KIỆP PHÙ SINH

Kiếp sống phù sinh, lấm nào phiền
Cuộc đời động loạn, chẳng giờ yên
Tình, tiền, danh lợi, đua tranh mãi
Là trôi mình trong cảnh xích xiềng
* * *
Chỉ tại ta thôi, chẳng tại ai
Đam mê ảo ảnh giả bên ngoài
Đắm chìm vật chất, quên tâm thức
Phải chịu tù đầy, cảnh khổ sai
* * *
Tỉnh giấc đi thôi, để thấy mình
Sống trong tạm cảnh, kiếp phù sinh
Học hỏi, tu hành, rồi tiến hóa
Trở về nguồn cội, cội tâm linh
* * *
Đại phước tu thiền, pháp vô vi
Tự tu, tự tiến, tự mình đi
Lối đường Thầy, Tổ đã chỉ dẫn
Dừng chí thẳng đường, ta cứ đi
* * *
Ba pháp vô vi, cố gắng hành
Thờ, thiền, khứ trước để lưu thanh
Soi hồn tinh, khí, thần đồng trụ
Rồi điếu mô ni, sẽ chuyển thành
* * *
Thường chuyển pháp luân, hít chậm sâu
Ngũ tạng khai thông, trụ đỉnh đầu
Ngũ uẩn giai không, bộ đầu mát
Vào thiền nhập định sẽ được lâu
* * *
Niệm phật siêng thường trí sáng ra
Tâm, thân hai pháp hỗ trợ mà
Đời, đạo quân bình, tâm sáng suốt
Dững hành sẽ được ngộ cùng cha
Kính bái
Lê Thị Nhạn
Cali ngày 1 tháng 8 năm 2017

DUYÊN LÀNH NGỘ PHÁP QUÍ

Đâu dễ gì, có thân này được
Bảy ức niên, có phước, mới thành
Lắm đời, nhiều kiếp thiện lành
Nhân từ, đức hạnh, tu hành mới nên
Đã đắp sẵn, đạo nền tiền kiếp
Nên kiếp này, có dịp tái duyên
Vô vi phương pháp tu thiền
Lưu thanh, khứu trực, giải phiền nội tâm
Chủ nhơn Ông, phải chăm tu luyện
Thượng chánh chơn, mới điều khiển lục trần
Dầy công tu luyện chuyên cần
Từ từ buông bớt, nghiệp trần bám vương
Luyện tánh ý, phải thường chơn chánh
Thập tam ma, xa lánh chúng dân
Soi hồn, tinh khí cùng thân
Nặng trĩ, trụ giữa trung tâm chân mày
Thường chuyên để, lọc khai ngũ tạng
Luồng điện thanh nghịch hoán chuyển lên
Trụ vào tại đỉnh thiên môn
Là nơi an tịnh, để hồn nhẹ thanh
Vào thiên định, đua tranh buông bỏ
Tâm ý dừng, để nó thâm vô
Biển yên, sóng lặng như hồ
Giai không ngũ uẩn, là vô định thiên
Niệm phật để, tâm yên trí sáng
Cứ dưng hành, đừng chán, chớ than
Tu trong chơn lý mới an
Tu ngoài chơn lý, hoang mang suốt đời
Hồn thanh tịnh, qui hồi sáng suốt
Tự chính mình thấp đước để đi
Tiến vào nơi cõi huyền vi
Là mình thấu hiểu Đại Bi huấn từ
Thân nội thân, khư khư ôm lấy
Làm sao tìm, sao thấy ngoại thân
Tu cho hồn xuất xác trần
Trở về học đạo, mới gần Mẹ Cha
Kính bái
Lê Thị Nhạn
Cali ngày 18 tháng 7 năm 2017

TU SỬA TÂM THÂN

Tu không phải là làm chuyện nhỏ
Vì sửa mình, nào lẽ dễ đâu
Thói hư, tật xấu bám sâu,
Tận cùng xương tủy, đã lâu lắm rồi
Muốn tẩy rửa, cho trôi tận gốc
Dụng khí thiên, gạn lọc lần lần
Giải đi ô trược dục trần
Để từng vi tế, thấm dần thanh quang
Thiền vô vi, ổn an sức khỏe
Và tâm thân thanh nhẹ vui hòa
Diệt trừ ý quỷ tâm ma
Thất tình, lục dục, tránh xa chúng dân
Sửa tâm ý, phải cần tu luyện
Pháp soi hồn để điện cùng qui
Chân mày ở giữa nặng trĩ
Điện quang xuất phát mô ni sáng ngời
Lọc ngũ tạng, dùng nơi thường chuyển
Điện ngũ hành, phát triển lên cao
Trụ vào nơi đỉnh hà đào
Giai không ngũ uẩn, mới vào định lâu
Quên tất cả khổ sầu tại thế
Nhớ làm chi, dẫu bể cuộc đời
Tịnh thanh, hồn nhẹ thanh thoi
Vào không mới thấy trần đời khổ đau
Niệm phật để, trí mau khai sáng
Hiểu rộng sâu, để bạn quán thông
Triển khai mở thức hòa đồng
Để hồn thanh nhẹ, hư không nhập vào
Hãy cố gắng, tu mau kéo trễ
Tuổi tác đâu có thể đợi chờ
Ngày sanh biết rõ giấc giờ
Còn ngày tử, chi đợi chờ gọi tên
Đã hiểu thế, phải nên cố gắng
Siêng hành thiền, để chẳng bị lôi
Cuốn vào cảnh khổ trần đời
Chẳng làm sao thoát luân hồi thế gian
Tu để được, bình an tâm, xác
Thiền dầy công, hồn thoát ngũ hành
Trở về nơi cõi nhẹ thanh
Để đi học đạo, với Cha lành bề trên
Kính bái
Lê Thị Nhạn
Cali ngày 6 tháng 8 năm 2017

Anh, **Chị Ngô Văn Lệ** (Mob) : 61 468 423 650, (nhà): 61 398 177 016,

Chị Wan thị Bích Liễu (Mob):61 434 144 976, (nhà):61 394 322 690, Email: ihsanlie@tpg.com.au

Chị Nguyễn Thị Duyên (Mob): 61 430 486 845, Email: duyenvovi57@gmail.com

BẠN ĐẠO VIẾT

Thủ Đô Washington-Hoa Kỳ, October 20-2017

Suối Đạo Vô Vi

Chào quý bạn ,

Người Tu Vô Vi luôn luôn lúc nào cũng cầu tiến .Cần học hỏi và ôn tập thường xuyên .
Chúng tôi hân hoan giới thiệu đến quý bạn chương trình “ Suối Đạo Vô Vi “,một kho tàng tài liệu Tu Học Vô Vi vô cùng quý báu .Quý bạn tha hồ thưởng thức tùy theo ý thích của mình,và cũng nên giới thiệu đến quý bạn khác chưa biết .

Nhân đây ,chúng tôi cũng xin tặng Quý bạn hai câu chuyện nhỏ, mong rằng sẽ giúp ích rất nhiều trong đời sống hằng ngày.” Tôn Trọng Người Khác Chính Là Mỹ Đức Cao Thượng Nhất Của Đời Người “ ,và chữ Tâm

Ý nghĩa Suối Đạo Vô Vi?-Lời Giảng của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng Suối Đạo Vô Vi

Tôn Trọng Người Khác Chính Là Mỹ Đức Cao Thượng Nhất Của Đời Người

“Lòng rộng một thước, con đường sẽ rộng một trượng”. Mở rộng tấm lòng bao dung người khác, bạn sẽ thấy cuộc đời của mình đẹp hơn biết bao nhiêu.

Ngày nọ, có một ông lão ăn mày quần áo rách rưới, đầu tóc bù xù, trên người bốc ra mùi hôi khó chịu đứng chân đứng trước một cửa tiệm bánh ngọt náo nhiệt. Những vị khách mua hàng đứng bên cạnh đều bịt mũi, nhú mày, tỏ vẻ vô cùng khó chịu với ông lão.

Nhân viên bán hàng quát to: “Đi ngay chỗ khác! Đi ngay đi!”.

Người ăn mày lập cập lấy ra mấy đồng tiền lẻ cúi đầu nói: “Tôi đến mua bánh ngọt! Xin hỏi loại nào là nhỏ nhất?”.

Từ bên trong, ông chủ tiệm bánh ngọt rảo bước ra ngoài, niềm nở lấy ra một chiếc bánh ngọt nhỏ xinh, đẹp đẽ từ trong tủ kính đưa cho người ăn mày. Sau đó, ông cúi gập người thật sâu xuống, nói: “Cảm ơn quý khách đã chiếu cố mua hàng! Hoan nghênh quý khách lần sau lại tới!”.

Người ăn mày đón chiếc bánh từ ông chủ, mặt hiện rõ vẻ thất kinh, vội quay người rời khỏi tiệm bánh. Trong đời mình, dường như ông chưa từng được đối xử tôn trọng đến vậy!

Cháu trai ông chủ tiệm bánh chứng kiến toàn bộ sự việc, vô cùng thắc mắc, bèn tiến lại hỏi: “Ông nội! Sao ông lại niềm nở với người ăn mày bán thiu đó như vậy ạ?”.

Ông chủ tiệm bánh mỉm cười hiền từ, nhìn cháu trai của mình nói: “Dù đó có là một người ăn mày nhưng ông ấy cũng vẫn là khách hàng của chúng ta. Để mua bánh ngọt của cửa hàng chúng ta, ông ấy đã không tiếc tiêu những đồng tiền phải trải qua bao nhiêu vất vả mới kiếm được. Nếu ông không tự mình phục vụ ông ấy thì sao có thể xứng với sự ưu ái người ăn mày ấy dành cho chúng ta đây?”.

Cháu trai ông chủ lại hỏi vặn vẹo: “Đã vậy thì vì sao ông vẫn còn lấy tiền của ông ăn mày ấy ạ?”.

Ông chủ cười đáp: “Hôm nay, ông ấy đến đây với tư cách là khách chứ không phải là đến để ăn xin cháu ạ! Đương nhiên, chúng ta phải tôn trọng ông ấy chứ! Nếu như ông không lấy tiền thì chẳng phải đã làm nhục ông ấy rồi sao? Nhất định cháu phải nhớ kỹ điều này, hãy tôn trọng từng khách hàng bất kể họ là ai, ngay cả đó là một người ăn mày. Bởi tất thảy những thứ chúng ta có được hôm nay đều là do khách hàng mang lại”. Cậu bé nghe xong gật gật đầu, ra chiều cũng hiểu chuyện.

Chủ tiệm bánh nọ chính là ông nội của tỷ phú Nhật Bản Yoshiaki Tsutsumi. Tỷ phú Tsutsumi từng nói: “Năm đó, mỗi cử chỉ của ông nội đối với người ăn mày đó đều khắc sâu trong tâm trí tôi”. Về sau, Tsutsumi đã kể lại rất nhiều lần câu chuyện này cho nhân viên của mình nghe để họ học tập cách tôn trọng khách hàng.

Tôn trọng không phải là phép xã giao thông thường để chiều lòng ai đó. Nó đến từ sự thấu hiểu, trân quý và cảm thông, kính trọng lẫn nhau. Đó cũng là thứ tình cảm cao thượng, cho đi và không cầu mong nhận lại. Bạn tôn trọng ai đó không phải bởi muốn được lợi lộc gì từ họ. Đơn giản là vì bạn trân quý họ.

Sự tôn trọng giúp người ta đối đãi với nhau bằng lễ nghĩa chứ không phải ganh đua, tranh đấu. Tôn trọng thường đi kèm với thiện lương, khoan dung, nhân nại. Người biết tôn trọng người khác cũng sẽ có được vận mệnh tốt đẹp, đi khắp thiên hạ cũng vẫn được quý yêu. Mạnh Tử từng giảng: “Thương người thì người thương lại mình, kính người thì người kính lại mình”. Vậy nên tôn trọng người khác cũng chính là tự tôn trọng mình.

“Lòng rộng một thước, con đường sẽ rộng một trượng”. Mở rộng tấm lòng bao dung người khác, bạn sẽ thấy cuộc đời của mình đẹp hơn biết bao nhiêu. Người làm sếp biết tôn trọng cấp dưới, nhân viên thì công ty thịnh vượng, nhân tâm đoàn kết. Thương nhân biết tôn trọng khách hàng thì làm ăn xuôi chèo mát mái. Biết tôn trọng ngay cả chính kẻ thù của mình lại chính là một loại dũng khí, một loại trí huệ.

Khổng Tử nói: “Điều mình không muốn, chớ làm cho người” (Kỷ sở bất dục, vật thi ư nhân). Có thể coi đó là điểm mấu chốt nhất của mỹ đức tôn trọng mà chúng ta đang bàn bạc ở đây. Mỗi người có một cuộc đời được an bài khác nhau, một con đường riêng phải tự mình đi. Đừng bao giờ cưỡng chế những điều ý chí

bạn mong muốn lên thân người khác. Khoan dung, hòa ái, kính trọng lẫn nhau mới chính là nghệ thuật sống cao thượng nhất.

Cuối cùng, khi không thể khoan dung, nhẫn nại và tôn trọng người khác, bạn hãy thử làm theo 3 cách dưới đây:

1. Chấp nhận sự khác biệt, bao dung, rộng lượng với người khác.
2. Kiểm soát hành vi của bản thân để cả hai đều cùng là người chiến thắng.
3. Có thể tiến có thể lùi, chỉ ra sai sót của đối phương bằng sự từ bi, rộng lượng, đừng quá khắt khe, kiêu ngạo, coi thường người khác.

Chữ TÂM

Lời nhắn nhủ của thầy phong thủy đến người đàn ông trong câu chuyện xem phong thủy dưới đây rất đáng để mỗi chúng ta tham khảo!

Câu chuyện thú vị và thâm thúy này đã được rất nhiều người Trung Quốc chuyển tay nhau, chia sẻ cho nhau như cách để truyền cảm hứng, chỉ bảo nhau khai thác thật triệt để cái gọi là "[phong thủy tốt](#)" ở mỗi người.

Nội dung câu chuyện như sau:

Triệu Tử Hào làm ăn kinh doanh rất phát đạt. Anh quyết định mua một mảnh đất rộng ở ngoại ô, xây một biệt thự ba tầng, bên trong có vườn hoa cây cảnh ao cá, kết hợp rất đẹp mắt.

Đằng sau vườn còn có một cây vải cổ thụ trăm tuổi. Sở dĩ vì nhầm đến cây vải mà Triệu mới mua mảnh đất này, nguyên nhân là bởi vợ anh thích ăn vải.

Trong thời gian sửa sang nhà cửa, bạn bè khuyên anh tìm một thầy phong thủy về xem giúp để tránh phạm phải những điều kiêng kỵ.

Triệu Tử Hào tự lái xe đến Hồng Kông mời một đại sư. Vị đại sư này họ Tào, đã có hơn 30 năm kinh nghiệm, rất có tiếng trong giới phong thủy.

Sau khi trình bày mọi chuyện, Triệu Tử Hào lái xe đưa thầy phong thủy về biệt thự nhà mình.

Trên đường đi, gặp bất cứ xe nào muốn vượt, anh đều nhường.

Vị đại sư cười nói: "*Ông chủ Triệu lái xe thật chậm rãi.*"

Triệu Tử Hào cười lớn, đáp: "*Những người vượt phần lớn đều là đang có chuyện gấp, không nên cản trở, làm mất thời gian của họ.*"

Xe về đến thị trấn, một đứa trẻ đang vừa cười vừa từ trong ngõ nhỏ chạy thẳng ra đường.

Triệu Tử Hào vội phanh xe tránh, đứa trẻ cười tít mắt chạy qua rồi, anh vẫn chưa nhấn ga đi tiếp mà ngó vào trong ngõ, dường như đang đợi điều gì. Một lát sau, lại có một đứa trẻ khác chạy ra, đuổi theo đứa trẻ lúc trước đã đi khá xa.

Tào đại sư ngạc nhiên hỏi: "*Sao anh biết phía sau vẫn còn một đứa trẻ nữa?*"

Triệu nhún vai: "*Trẻ nhỏ đều thích chơi trò đuổi bắt, nếu chỉ chơi một mình, đứa trẻ chẳng thể cười vui như thế được.*"

Vị đại sư giơ ngón tay cái ra trước mặt khách hàng của mình, tỏ ý tán dương: "*Có tâm*".

Đến biệt thự, vừa xuống xe, vài con chim bắt giác bay từ sân sau ra phía trước. Nhìn thấy vậy, Triệu Tử Hào liền dừng xe trước cổng và nói với thầy phong thủy: "*Phiền đại sư đợi ở đây một lát.*"

"*Có chuyện gì vậy?*" – vị đại sư lại một lần nữa ngạc nhiên.

"*Sau vườn chắc chắn là có trẻ con đang hái trộm vải, bây giờ mà chúng ta vào, chúng sẽ hoảng sợ, không may rơi từ trên cây xuống đất sẽ rất nguy hiểm*", Triệu Tử Hào cười đáp.

Thầy phong thủy họ Tào trầm ngâm trong giây lát và nói: "*Phong thủy nhà anh không cần phải xem nữa.*"

Lần này, đến lượt Triệu ngạc nhiên: "*Đại sư, sao ông lại nói như vậy?*"

"*Những nơi có anh ở đều là những nơi có phong thủy tốt cả rồi*", Tào đại sư đáp.

Nhân kiệt địa linh, phong thủy tốt nhất đời người chính là tâm của mỗi người!

Con người nếu có tâm, có phúc, sống tại nơi có phong thủy xấu rồi cũng sẽ có ngày chuyển thành đẹp. Ngược lại, nếu sống tại nơi có thể phong thủy đẹp, thể đó rồi cũng sẽ tự bị phá vỡ.

Nói như vậy để thấy rằng, không phải cứ ở nơi có phong thủy tốt, cuộc sống của chúng ta khắc sẽ thuận lợi viên mãn. Phong thủy tốt hay xấu phụ thuộc vào tâm lòng, vào tâm đức, phúc phận của con người. Và để có được những thứ đó, chúng ta cần không ngừng tu dưỡng mỗi ngày.

Tu dưỡng để sống thiện lương, tu dưỡng để sống hiếu thuận, đặt mình ở vị trí thấp hơn người khác để thấu hiểu, bao dung và cảm thông, tu dưỡng để biết đủ, hài lòng với những gì mình có, không tham sân si, không oán trách, thuận theo lẽ tự nhiên...

Bất cứ ai, một khi trong lòng đã tiếp nhận niềm vui, an lạc của người khác, biết nghĩ cho người khác thì người có lợi, không chỉ là người khác mà còn bao gồm cả bản thân chúng ta!

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình

Kính bái,

Võ Quang